

**Předběžné otázky**

- 1) Je možné pravidlo stanovené v čl. 44 odst. 2 směrnice 2004/18/ES<sup>(1)</sup>, že minimální úroveň způsobilosti lze vyžadovat v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. b) téže směrnice, vykládat v tom smyslu, že zadavatel má právo spojovat minimální úroveň způsobilosti s jediným ukazatelem účetního dokumentu (rozvahou), který si zvolí k prokázání hospodářských a finančních předpokladů?
- 2) Pro případ kladné odpovědi na první otázku soud pokládá dále otázku, zda je požadavek souladu stanovený ve zmíněném čl. 44 odst. 2 směrnice splněn údajem (zisk nebo ztráta za účetní období) zvoleným pro prokázání minimální úrovně způsobilosti, který má různý obsah v závislosti na účetních předpisech každého členského státu.
- 3) Postačuje k překlenutí rozdílů, které mezi členskými státy nepochybně existují, aby zadavatel vedle dokumentů zvolených pro prokázání hospodářských a finančních předpokladů zajistil možnost využití vnějších prostředků (čl. 47 odst. 3), nebo ke splnění požadavku souladu ohledně všech dokumentů, které určí, musí zadavatel zajistit, aby bylo možné prokázat tyto předpoklady jiným způsobem (čl. 47 odst. 5)?

<sup>(1)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 11. května 2011 — BrainProducts GmbH v. BioSemi V.O.F. a další**

(Věc C-219/11)

(2011/C 232/24)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Bundesgerichtshof

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Brain Products GmbH

Žalovaní: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

**Předběžné otázky**

Představuje předmět, který je výrobcem určen k využití člověkem za účelem zkoumání určitého fyziologického procesu, zdravotnický prostředek ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) třetí odrážky směrnice 93/42/EHS<sup>(1)</sup> pouze tehdy, jestliže sleduje zdravotnický účel?

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. L 169, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 82), naposledy pozměněné Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/47/ES ze dne 5. září 2007 (Úř. věst. L 247, s. 21)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 11. května 2011 — Leyla Ecem Demirkan v. Německá spolková republika**

(Věc C-221/11)

(2011/C 232/25)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Leyla Ecem Demirkan

Žalovaná: Německá spolková republika

**Předběžné otázky**

- 1) Spadá pod pojem volného pohybu služeb ve smyslu čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu k Dohodě zakládající přídružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem ze dne 23. listopadu 1970<sup>(1)</sup> i pasivní volný pohyb služeb?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Vztahuje se asociačně právní ochrana pasivního volného pohybu služeb podle čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu i na turecké státní příslušníky, kteří — jako žalobkyně — chtějí přicestovat do Spolkové republiky Německo nikoliv za účelem využití konkrétní služby, nýbrž za účelem návštěvy příbuzných na dobu pobytu kratší než 3 měsíce a odvolávají se na pouhou možnost přijímání služeb na spolkovém území?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 1972, L 293, s. 4.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Varna (Bulharsko) dne 16. května 2011 — TETS Haskovo AD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (ředitel ředitelství „Odvovací agendy a správy výkonu“ Varna při ústřední správě Národní agentury pro příjmy)**

(Věc C-234/11)

(2011/C 232/26)

Jednací jazyk: bulharština

**Předkládající soud**

Administrativen Sad Varna

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: TETS Haskovo AD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (ředitel ředitelství „Odvolací agendy a správy výkonu“ Varna při ústřední správě Národní agentury pro příjmy)

**Předběžné otázky**

- 1) Jak má být vykládán pojem „zničení majetku“ ve smyslu čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112 (<sup>1</sup>) a jsou pro účely opravy daně, která byla odečtena při nabytí majetku, důležité důvody zničení nebo podmínky, za nichž k němu došlo?
- 2) Je nutno řádně prokázané zničení hospodářského majetku, které bylo provedeno pouze s cílem vytvořit nový, modernější hospodářský majetek sloužící stejnému účelu, chápat jako změnu okolností zohledněných při výpočtu výše odpočtu ve smyslu čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112?
- 3) Má být čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že umožňuje členským státům stanovit provedení oprav v případě zničení majetku, pokud při jeho nabytí nebylo zapláceno nebo pokud nebylo zapláceno v plné výši?
- 4) Má být čl. 185 odst. 1 a 2 směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 79 odst. 3 zákona o DPH a čl. 80 odst. 2 bod 1 zákona o DPH, která stanoví provedení opravy uplatněného odpočtu daně v případech zničení majetku, při jehož nabytí byla zcela zaplácena základní částka a z ní vypočtená daň, a která neprovedení opravy podmiňuje jinou podmínkou než uskutečněním platby?
- 5) Má být čl. 185 odst. 2 směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že vylučuje možnost opravy odpočtů daně v případě demolice souboru budov, jejímž jediným cílem je vytvořit na jejich místě nový, modernější soubor budov, který plní stejný účel jako stržený soubor budov a slouží uskutečňování plnění, které zakládají nárok na odpočet daně?

(<sup>1</sup>) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

**Žaloba podaná dne 19. května 2011 — Evropská komise v. Česká republika**

(Věc C-241/11)

(2011/C 232/27)

Jednací jazyk: čeština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Z. Malůšková, N. Yerrell, K.-Ph. Wojcik, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

**Návrhová žádání žalobkyně**

— určit, že Česká republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 8, 9, 13, články 15 až 18 a čl. 20 odst. 2 až 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (<sup>1</sup>), a že tak nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 22 odst. 1 této směrnice, nepřijala opatření, která pro ni vyplývají z rozsudku ve věci C-343/08, Komise proti České republice, a tak nesplnila povinnosti vyplývající z článku 260 Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit České republice zaplacení Evropské komisi na účet „vlastní zdroje Evropské unie“

paušální částky ve výši 5 644,80 EUR za každý den prodlení s přijetím opatření vyplývajících z rozsudku ve věci C-343/08, Komise proti České republice, ode dne vynesení rozsudku ve věci C-343/08 dne 14. ledna 2010

do dne vynesení rozsudku v předkládané věci, nebo

do dne přijetí opatření, která pro Českou republiku vyplývají z rozsudku ve věci C-343/08, Komise proti České republice, pokud by takový den předcházel dni vynesení rozsudku v předkládané věci, a

penále ve výši 22 364,16 EUR za každý den prodlení s přijetím opatření vyplývajících z rozsudku ve věci C-343/08, Komise proti České republice, ode dne vynesení rozsudku v předkládané věci do dne přijetí opatření, která pro Českou republiku vyplývají z rozsudku ve věci C-343/08, Komise proti České republice;

— uložit České republice náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Dne 14. ledna 2010 vynesl Soudní dvůr rozsudek ve věci C-343/08, Komise proti České republice, (<sup>2</sup>) ve kterém rozhodl, že „Česká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 8, 9, 13, články 15 až 18 a čl. 20 odst. 2 až 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 22 odst. 1 této směrnice“.